

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/74/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2321010672
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Réves
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2321010672.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Révesa a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Rastislava Kresla, trestnej veci obžalovaného A. B. C., pre prečin týrania zvierat podľa § 305 ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. b), písm. d) Trestného zákona, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 21.02.2023 pod sp. zn. 2T/38/2021, na verejnom zasadnutí konanom dňa 30.01.2024, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol A. B. C. podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Galanta podanej na Okresný súd Galanta dňa 15.06.2021 pod spisovou značkou 3 Pv 487/20/2202 pre skutok v obžalobe právne kvalifikovaný ako prečin týrania zvierat podľa § 305a ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. b), písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že: dňa 23.10.2020 v čase od 10:08 hod. do 10:10 hod. v obci C., na verejne prístupnej lesnej ceste poľovného revíra D. - E. v blízkosti rodinného domu so súpisným číslom XXX, bezdôvodne a za doposiaľ nezistených okolností dvomi výstrelmi z brokovej zbrane kalibru 16 zastrelil menšieho dobre živeného kríženca psa čiernej farby, ktorému v dôsledku výstrelov spôsobil devastačné zmeny v oblasti ľavej ramennej kosti, ľavej lopatky, zlomeniny šiesteho a ôsmeho rebra vľavo, zakrvácanie hrudnej dutiny, poškodenie pľúcneho parenchýmu a srdcového svalu, čo viedlo k narušeniu myokardu a vzniku hematémov v oblasti prienikov striel do tkaniva, čím poškodenému F. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX spôsobil škodu vo výške 100,- eur, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku okresný súd poškodeného F. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX, s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 150-159 spisu.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie okresný prokurátor.

V písomnom zdôvodnení odvolania uviedol, že s rozsudkom Okresného súdu Galanta a s jeho právnymi úvahami o dôvodoch oslobodenia spod obžaloby sa nestotožňuje, rozsudok považuje vzhľadom na výsledky dokazovania na hlavnom pojednávaní za nezákonný.

Súd po výpovedi obžalovaného A. B. C., poškodeného F. G. a svedka C. C. H., po vyjadrení sa obhajcu k výpovediam poškodeného F. G. a svedka C. C. H., pristúpil ku konfrontácii medzi svedkom – poškodeným F. G. a svedkom C. C. H., počas ktorej poškodený uviedol, že informáciu o tom, že jeho psa zastrelil obžalovaný, má od svedka C. C. H., ktorý prišiel k nemu, zaklopal a povedal mu, že má ísť do lesa, pretože obžalovaný mu tam zastrelil psa. Svedok C. C. H. v reakcii na tvrdenie svedka poškodeného uviedol, že prišiel k poškodenému, zaklopal a povedal, že mu niekto zastrelil psa, neskôr

sa o tom porozprával s poškodeným a jeho manželkou, pričom poškodený uviedol niečo v zmysle, že to musel byť obžalovaný, on poškodenému nepovedal, že obžalovaný psa zastrelil, to by si nedovolil.

Z obrazovo - zvukového záznamu - kamerového záznamu z bezpečnostných kamier rodinného domu v obci C. I. XXX zo dňa 23.10.2020 z časového úseku od 10.00 hod. do 11.00 hod., ktorý je uchovaný na CD nosiči a bol získaný z kamery predmetného rodinného domu a na hlavnom pojednávaní dňa 21.02.2023 prehratý vyplýva, že obžalovaný sa v rozhodnom čase nachádzal na mieste, kde mal byť skutok spáchaný, konkrétne v čase od 10:08:35 hod. do 10:08:41 hod. je ho vidieť na kamerovom zázname, kedy mal oblečené tmavé nohavice a tmavú bundu, na hlave mal tmavú čiapku, cez plece mal prevesenú veľkú strelnú zbraň, v ruke niesol malé biele vedro, pričom je vidno, ako z pravej strany vchádza po prístupovej ceste do lesa.

V čase od 10:10:32 do 10:10:49 hod. prichádzal druhý muž štíhlej postavy (svedok C. C. H.) so šedivými vlasmi, ktorý mal oblečené športové nohavice tmavšej farby, tmavú športovú bundu, pod ňou oblečenie bledej farby, športové topánky bledej farby, pričom je vidieť, ako náhlivým krokom prichádza ulicou popri dome C. I. XXX a vstupuje do lesa rovnakou cestou ako predchádzajúci muž.

V čase o 10:13:37 hod. štíhly muž (svedok C. C. H.) vychádza z lesa a vracia sa späť tou istou cestou, ktorou prišiel. V čase od 10:36:13 hod. do 10:36:19 hod. je na kamerovom zázname vidno vychádzať z lesa toho istého muža - obžalovaného A. B. C., ktorý do lesa vchádzal v čase od 10:08:35 hod. do 10:08:41 hod. a je vidieť, ako odchádza po prístupovej ceste späť tam, odkiaľ do lesa prišiel.

Zo záverov znaleckého posudku ČES: PPZ-KEU-BA EXP-2020 vyplýva, že na skúmanie boli predložené brokové náboje zaistené pri pitve z tela usmrteného psa a ako stopa č. 1 bol na skúmanie predložený 1 ks bielej plastovej zátky, ide o zátku priemeru 17,2 mm, ktorá pôvodne tvorila súčasť brokového náboja so stredovým zápalom kalibru 16, ďalej bolo na skúmanie predložených 7 kusov zdeformovaných olovených fragmentov, vzhľadom na ich hmotnosť, tvar, rozmery a charakter poškodenia možno usudzovať, že ide o olovené broky priemeru približne 3,5 mm.

Ďalej bol na skúmanie predložený 1 ks zdeformovanej olovenej strely typu Diabolo, kalibru 4,5 mm. Z predloženého zoznamu zbraní: brokovnica samonabíjacia, značky Bajkal, model MC 21-12, kaliber 12-70, brokovnica (jednotka), značky Bajkal, model IŽ-18-E, kaliber 12-70, guľovnica jednovýstrelová, značky Bajkal, model IZH-18MH, kaliber 7, 62x39, brokovnica kozlica, značky Bajkal, model IŽ-12, kaliber 16-16, revolver, značky Arminius, model HW 38, kaliber 38 Special znalec uviedol, že vzhľadom na prítomnosť otláčenia a očadenia je možné predpokladať, že bola vystrelená zo zbrane s hladkým vývrtom hlavne kalibru 16, pričom uvedené by mohla spĺňať aj broková kozlica značky Bajkal, model IŽ-12. Z odborného vyjadrenia zo dňa 02.11.2020 z č.l. 62 a protokolu o skúške z č.l. 63 vyplýva, že pes bol usmrtený výstrelom z brokovej zbrane, kúsky z brokového náboja boli zaistené, popis pitevného nálezu bol vo vypracovanom Protokole o skúške č. 15848/2020, ktorý je súčasťou odborného vyjadrenia, pitva bola vykonaná dňa 27.10.2020, stav pitvaného tela nasvedčuje pre úhyn zvieratá približne 3-4 dni pred výkonom pitvy.

Zo správy z Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Galante zo dňa 04.11.2020 z č.l. 79 vyplýva, že obžalovaný je držiteľom zbrojného preukazu séria a číslo J. vydaného dňa 20.01.2015 s platnosťou do 20.01.2025 na skupinu A - nosenie zbrane a streliva na ochranu osoby a majetku a D - držanie zbrane a streliva na poľovné účely Okresným riaditeľstvom Policajného zboru v Malackách, pričom je držiteľom zbraní: brokovnica samonabíjacia zn. Bajkal, model MC 21-12, kaliber 12-70, výrobné číslo TZ, 1050, HL a ZV: bez v.č., brokovnica ljednotkal zn. Bajkal, model IŽ - 18-E, kaliber 12-70, výrobné číslo HL: HI6835, TZ: bez v.č., guľovnica jednovýstrelová zn. Bajkal, model IZH- 18 MH, kaliber 7,62 x 39, výrobné číslo TZ:0511811942, HL: 051811942, broková kozlica zn. Bajkal, model IŽ-12,-kaliber 16-16, výrobné číslo TZ: P26428, HL: P26428 a revolver zn. Arminius, model HW 38, kaliber 38 special, Výrobné číslo RZ: 645777 , HL a VR: bez v.č.

Z fotokópie preukazu zbrane z č.l. 80 vyplýva, že obžalovaný je držiteľom zbrane - broková kozlica zn. Bajkal, kaliber 16-16, výrobné číslo TZ:P26428, HL:P26428. Z knihy návštev z č.l. 81-82 bolo zistené, že obžalovaný A. B. C. sa dňa 23.10.2020 v čase od 09:00 hod. do 11:00 hod. nachádzal v Poľovnom revíri D. - E., v lokalite K. - A. F..

V tejto súvislosti poukázal prokurátor na všetky zabezpečené dôkazy, ktoré podľa jeho názoru jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností usvedčujú obžalovaného zo spáchania skutku. Bolo nepochybne preukázané, že poškodenému pes z dvora domu utiekol a tento sa voľne pohyboval v poľovnom revíri bez dozoru, nebol nikým ovládaný a tiež bolo zistené, že pes bol usmrtený strelnou zbraňou.

V trestnom konaní bol okrem obžalovaného a poškodeného vypočutý aj svedok C. C. H., ktorý počas výsluchu podporne uviedol, že s obžalovaným mal v minulosti roztržku práve kvôli voľnému púšťaniu psov v poľovnom revíri, pričom tento svedok poukázal aj na charakter obžalovaného, ktorý sám poľovné nariadenia nerešpektoval, čo sa týka porušovania poľovného zákona.

Svedok C. C. H. potvrdil, že počul výstrely, bolestivé zakňučanie psa, obliekol sa preto a išiel sa pozrieť do hája, kde nič podozrivé nevidel. Uvedené tvrdenie svedka korešponduje so zvukovo – obrazovým kamerovým záznamom, kedy v čase od 10:10:32 do 10:10:49 hod. je zachytené ako svedok prichádzal náhlivým krokom ulicou popri dome C. I. XXX a vstupoval do lesa rovnakou cestou ako obžalovaný. V čase o 10:13:37 hod. svedok C. C. H. vychádzal z lesa a vracal sa späť tou istou cestou, ktorou prišiel. Svedok ďalej uviedol, že okolo 13.00 hod. išiel so svojim psom opäť do hája na prechádzku, kedy jeho pes začal kňučať pri nejakej kope, pozrel sa tam a našiel mŕtveho psa.

Vzhľadom na všetky vykonané dôkazy má prokurátor za to, že v inkriminovanom čase sa na mieste činu nikto iný okrem osoby obžalovaného A. B. C. nenachádzal. Navyše, osoba obžalovaného mala v poľovnom revíri k dispozícii i veľkú strelnú zbraň. Uvedená okolnosť bola potvrdená viacerými dôkazmi, medzi ktoré bezpochyby patrí zvukovo-obrazový záznam, ako aj listinný dôkaz vyplývajúci z knihy návštev (z č.l. 81-82), z ktorého vyplýva, že obžalovaný A. B. C. sa dňa 23.10.2020 v čase od 09:00 hod. do 11:00 hod. mal nachádzať v Poľovnom revíri D. E., v lokalite K.- A. F..

K ďalšiemu dôkazu usvedčujúcemu obžalovaného zo spáchania skutku patrí preukaz zbrane (z č.l. 80), z ktorého vyplýva, že obžalovaný je držiteľom zbrane - broková kozlica zn. Bajkal, kaliber 16-16, výrobné číslo TZ:P26428, HL:P26428, pričom z odborného vyjadrenia zo dňa 02.11.2020 z č.l. 62 a protokolu o skúške z č.l. 63 vyplynulo, že pes bol usmrtený výstrelom práve z brokovej zbrane. Všetky tieto dôkazy verifikuje záver znaleckého posudku ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2020, z ktorého vyplýva, že na skúmanie boli predložené brokové náboje zaistené pri pitve z tela usmrteného psa, 7 ks zdeformovaných olovených fragmentov (možno usudzovať, že išlo o olovené broky), 1 ks zdeformovanej olovenej strely typu Diabolo, pričom vzhľadom na prítomnosť otlačení a očadenia je možné predpokladať, že bola vystrelená zo zbrane s hladkým vývrtom hlavne kalibru 16, ktoré mohla spĺňať broková kozlica značky Bajkal, model IŽ-12, akou zbraňou obžalovaný disponoval.

Rozsudok Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/38/2021 zo dňa 21.02.2023 považuje preto za nezákonný a navrhol, aby Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 321 odsek 1 písmeno b), písmeno c) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok a súčasne, aby podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný ani poškodený odvolanie nepodali, k odvolaniu okresného prokurátora sa obžalovaný vyjadril v rozsahu č.l.171-173 spisového materiálu.

Konanie na odvolacom súde:

Verejné zasadnutie vykonal odvolací súd za prítomnosti obžalovaného A. B. C., jeho obhajcu, zástupkyne krajského prokurátora a za splnenia zákonných podmienok v neprítomnosti poškodeného. Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí vyslovila názor, že I. stupňový súd sa dostatočne nevysporiadal so všetkými okolnosťami, ktoré sú potrebné na rozhodnutie. V konkrétnostiach poukázala na písomné odvolanie okresného prokurátora a navrhovala rozhodnúť tým spôsobom, ako je uvedené v písomnom vyhotovení odvolania.

Obhajca obžalovaného spolu s obžalovaným na verejnom zasadnutí navrhovali potvrdiť rozhodnutie súdu I. stupňa, ktoré považujú za správne a zákonné s poukazom na písomné vyjadrenie, ktoré doručili súdu dňa 22.05.2023.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania okresným prokurátorom, podľa § 317 ods. I Trestného poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Po komplexnom preskúmaní obsahu spisového materiálu krajský súd dospel k záveru, že okresný súd v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, postupoval v súlade s Trestným poriadkom, na hlavnom pojednávaní vykonal všetky dostupné dôkazy v rozsahu potrebnom pre náležité zistenie skutočného stavu veci nevyhnutného pre zákonné a objektívne rozhodnutie. Okresný súd tiež dodržal všetky zákonné ustanovenia, zmyslom ktorých je zabezpečenie práva obžalovaných na obhajobu, následne v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Trestného poriadku vykonané dôkazy vyhodnotil po uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne a dospel tak ku správnym skutkovým zisteniam, ktoré zodpovedajú vykonaným dôkazom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku potom okresný súd v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku stručne a jasne vyložil, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky dokazovania za vylúčenú alebo pochybnú, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä pokiaľ si vzájomne odporujú. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je tiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa okresný súd riadil, keď rozhodol o nedostatku dôkazov pre uznanie viny obžalovaného zo skutku, pre ktorý bol postavený pred súd.

Krajský súd vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému a ustálenému okresným súdom v napadnutom rozsudku nemá žiadne výhrady, závery okresného súdu si v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku.

S prihliadnutím na obsah odvolacích námietok okresného prokurátora, ktorý namietal nie celkom presvedčivé odôvodnenie napadnutého rozsudku, považuje odvolací súd zosumarizovať základné úvahy o nedostatku dôkazov vo vzťahu k vine obžalovaného nasledovne.

V prvom rade je potrebné uviesť, že preto, aby bolo možné rozhodnúť o vine určitej osoby z určitého skutku, je nevyhnutné, aby táto vina bola bezpečne a nespochybniteľne preukázaná konkrétnymi dôkazmi, ktoré do seba zapadajú a tvoria ucelenú reťaz, a nedávajú žiadne pochybnosti o tom, že skutok sa stal tak, ako je uvedené v obžalobe a že ho spáchala osoba, ktorej bolo vznesené obvinenie a následne podaná obžaloba. V danom prípade táto základná podmienka (o tom, že skutok mal spáchať obžalovaný uvedený v obžalobe okresného prokurátora) nebola splnená.

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku, orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku, orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená vo vyššie citovanom ustanovení podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku, ktorej orgány postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. Zásada náležitého zistenia skutkového stavu veci je nevyhnutným a základným predpokladom pre spravodlivé rozhodnutie. Primárnym cieľom tejto zásady je umožniť súdu spravodlivé rozhodnutie. Súvisí to s predmetom trestného konania a jeho účelom, ktorým je náležité zistenie trestných činov, spravodlivé potrestanie páchatel'ov a uskutočnenie spravodlivého procesu (obdobne pozri uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 1To/7/2012 z 30. januára 2013).

Na preukázanie toho, či sa skutok, pre ktorý bola osoba obžalovaná, sa stal, ako i na preukázanie viny obžalovaného, musí súhrn priamych i nepriamych dôkazov tvoriť logickú, ničím nenarušenú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov a skutočností, ktoré vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazujú všetky okolnosti žalovaného skutku, t.j. či sa skutok stal, či z jeho spáchania obžalovaného spoľahlivo usvedčujú a súčasne vylučujú možnosť akéhokoľvek iného právneho záveru. Výrok o vine môže byť založený len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania, sa stal, resp. že ho spáchala iná osoba, ako obvinený. To platí obzvlášť vtedy, keď v prejednávacom prípade existujú dve skupiny dôkazov, ktoré si navzájom odporujú, pričom rozhodnutie musí oprieť o vierohodnosť jednej alebo druhej skupiny dôkazov.

Ak vykonané dôkazy pred súdom nebudú postačovať na bezpečné preukázanie, že skutok, ktorý sa kladie obžalovanému za vinu, sa stal, tento skutok naozaj spáchal obžalovaný, pričom nebude možné vykonať iné dôkazy s cieľom vyvrátiť dôvodné pochybnosti, bude tak nevyhnutné obžalovaného

oslobodiť spod obžaloby tak, ako to bolo i v tu prejednávanej veci, a to všetko pri rešpektovaní zásady „in dubio pro reo“, t.j. v pochybnostiach v prospech obžalovaného.

V prvom rade je potrebné uviesť, že úlohou okresného súdu bolo po vykonanom dokazovaní posúdiť, či vykonané dôkazy na hlavnom pojednávaní sú natoľko presvedčivé, aby mohli predstavovať nezvratný dôkaz o tom, že skutok, ktorý je popísaný v obžalobe, spáchal práve obžalovaný A. B. C..

Aj odvolací súd má po vyhodnotení všetkých vo veci vykonaných dôkazov (po výpovedi obžalovaného, ktorý od začiatku popieral svoju vinu, výpovedi svedka- poškodeného F. G. a svedka C. C. H., ktorí nevedeli s istotou určiť, či bol strelcom obžalovaný, a tiež listinných a vecných dôkazov, ktoré len nepriamo poukazovali na pohyb obžalovaného po revíri v kritickom čase a možnosť použitia obdobnej zbrane, akou bolo usmrtené dotknuté zviera a z ktorej nebolo možné určiť kaliber náboja) za to, že štruktúra použiteľných usvedčujúcich dôkazov je v tejto trestnej veci natoľko slabá, že neumožňuje vysloviť nepochybný záver, že žalovaný skutok spáchal práve obžalobou označený obžalovaný. I keď indície v tomto smere sú, na ich usvedčenie v zhode s názorom okresného súdu chýba taká komplexná sústava dôkazov, ktorá by sa vzájomne doplňovala, bola by logická, ničím narušená a vo svojom celku by nielen spoľahlivo preukazovala všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčovala z jeho spáchania práve obžalovaného, ale súčasne by vylučovala možnosť akéhokoľvek iného záveru. V prejednávanej veci ale takýto stav nenastal.

Totíže dôkazy takého charakteru, akými sú svedecké výpovede poškodeného F. G., svedka C. C. H. a na to nadväzujúce znalecké dokazovanie, vecné a listinné dôkazy, aby boli spôsobilé usvedčiť obžalovaného z predmetného trestného činu, musia spĺňať tie najnáročnejšie požiadavky na presvedčivosť a na jednoznačný súlad s prípadnými ďalšími subjektívnymi i objektívnymi dôkazmi. Len nespochybniteľný obsah takýchto dôkazov môže byť podkladom pre záver o vine osoby (obžalovaného) postaveného pred súd. Tento záver musí byť bezpečne a spoľahlivo preukázaný, nesmie vyvolávať ani najmenšie pochybnosti, či neobjasnené otázky. V kontexte celej dôkaznej situácie aj podľa názoru odvolacieho súdu absentuje čo i len jeden priamy usvedčujúci dôkaz, na ktorom by bolo možné bezpečne prijať záver, že sa obžalovaný skutočne dopustil žalovaného skutku tak, ako mu to kladie za vinu obžaloba.

Analyzujúc výsledky dokazovania nie je preto možné podľa názoru odvolacieho súdu mať bez akýchkoľvek pochybností za preukázané, že predmetný skutok právne kvalifikovaný ako prečin týrania zvierat podľa § 305a ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. b), písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona sa stal tak, ako je opísaný v obžalobnom návrhu okresného prokurátora resp. že ho spáchal v obžalobe označený obžalovaný. Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené dospel k rovnakému názoru ako súd prvostupňový, že v konaní neboli zabezpečené také jednoznačné dôkazy, ktoré by jednoznačne usvedčovali obžalovaného A. B. C. zo spáchania skutku na podklade obžaloby. Hoci v rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní došlo k vyčerpaniu všetkých ďalších dôkazných možností, je zrejmé, že tieto dôkazy nevytvárajú ucelenú reťaz jednoliatych dôkazov svedčiacich v neprospech obžalovaného a preto odvolací súd je toho názoru, že rozhodnutie okresného súdu v zmysle zásady „in dubio pro reo“ je v súlade so zákonom.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu samotná skutočnosť, že obžalovaný sa v čase spáchania skutku nachádzal so zbraňou v poľovnom revíri, čo aj dôveryhodným spôsobom odôvodnil, nepostačuje na prijatie záveru o vine obžalovaného. V konaní nebolo preukázané, keďže ide o miesto verejnosti prístupné, že by obžalovaný bol jedinou osobou nachádzajúcou sa v poľovnom revíri a preto podľa názoru súdu nemožno bez pochybností ustáliť, že by sa skutku dopustil práve on. Ani z ostatných vykonaných listinných a vecných dôkazov nebolo možné ustáliť, že to bol práve obžalovaný, kto skutok spáchal.

K tomu krajský súd len vo všeobecnosti dodáva, že výrok o vine sa môže zakladať len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, či sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania resp. vylučujú pochybnosť, či je páchatelom v obžalobe označený obžalovaný. Všetky okolnosti dôležité pre rozhodnutie musia byť spoľahlivo preukázané v súlade so skutočnosťou tak, aby nevzbudovali žiadnu pochybnosť. Zistením skutočného stavu veci teda nie je len zistenie stupňa pravdepodobnosti dokazovanej okolnosti, keď výsledky dokazovania síce pripúšťajú možnosť záveru, že dokazovaná okolnosť môže existovať, avšak na druhej strane nevylučujú možnosť iného záveru (obdobne pozri R 40/1969).

K argumentácii okresného prokurátora vo vzťahu medzi spáchaným skutkom a osobou obžalovaného, ktorú uvádza vo svojich odvolacích námietkach, krajský súd konštatuje, že podstatným faktom je, že prokuratúre sa nepodarilo bez akýchkoľvek pochybností preukázať, že práve obžalovaný bol ten, ktorý v kritickom čase a na kritickom mieste v obci C., na verejne prístupnej lesnej ceste poľovného revíra D. - E. v blízkosti rodinného domu so súpisným číslom XXX, bezdôvodne a za doposiaľ nezistených

okolnosti dvomi výstrelmi z brokovej zbrane kalibru 16 zastrelil menšieho dobre živeného kríženca psa čiernej farby, ktorému v dôsledku výstrelov spôsobil devastačné zmeny v oblasti ľavej ramennej kosti, ľavej lopatky, zlomeniny šiesteho a ôsmeho rebra vľavo, zakrvácanie hrudnej dutiny, poškodenie pľúcneho parenchýmu a srdcového svalu, čo viedlo k narušeniu myokardu a vzniku hematómov v oblasti prienikov striel do tkaniva, a to najmä vzhľadom na výpoveď poškodeného F. G., svedka C. C. H., ako aj na listinné, vecné dôkazy a znalecké dokazovanie vykonané v predmetnom konaní. Okolnosti, ktoré okresný prokurátor uvádzal v dôvodoch odvolania, vyznievajú skôr iba v podobe indícií, nie je však možné na základe týchto skutočností vysloviť jednoznačné závery o vine obžalovaného. Preto potom okresný súd správne oslobodil obžalovaného podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal práve obžalovaný A. B. C..

Z pohľadu vyššie uvedeného krajský súd len dodáva, že uznanie viny zo žalovanej trestnej činnosti nie je možné založiť na hypotetických záveroch, ktoré sú v rovine pravdepodobnosti (a to ani pravdepodobnosti vyššieho stupňa). Pre takýto výrok musí byť daná istota, o ktorej, vychádzajúc z hodnotenia vykonaných dôkazov, nie je dôvod pochybovať. Ak po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov zostanú pochybnosti o niektorej skutkovej okolnosti významnej čo do otázky viny, nemožno rozhodnúť v neprospech obžalovanej osoby. Inak povedané, ak v konkrétnej trestnej veci vykonané dôkazy pripúšťajú alternatívnu možnosť o nevine, je súd povinný v zmysle princípu „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech veci obžalovaného) obžalovanú osobu spod podanej obžaloby oslobodiť. Tento princíp sa odvíja od jednej z najzákladnejších zásad trestného konania, ktorou je zásada prezumpcie neviny. Prezumpcia neviny vždy (aj pri zavedení kontradiktórnych prvkov do trestného procesu) vyžaduje, aby to bol štát, ktorý nesie v trestnom konaní konkrétne dôkazne bremeno v otázke viny. Pokiaľ možno v trestnom konaní na základe vykonaného dokazovania dospieť k niekoľkým pravdepodobným skutkovým verziam (v danom prípade nie je vylúčené, že páchatelom mohla byť aj úplne iná osoba, ktorá sa v danom čase nachádzala v označenom poľovnom revíri a manipulovala so zbraňou), je súd povinný prikloniť sa k verzii, ktorá je pre obžalovanú osobu priaznivejšia, nakoľko iba tak nedochádza k porušeniu princípu rozhodovania „in dubio pro reo“, a tým aj zásady prezumpcie neviny. Trestné konanie vyžaduje v tomto ohľade ten najvyšší možný stupeň istoty, ktorý možno od ľudského poznania požadovať, aspoň na úrovni všeobecného pravidla „preukázania mimo akúkoľvek rozumnú pochybnosť“.

V tomto smere krajský súd poukazuje aj na judikatúru, ktorá konštatuje, že zásada zisťovania skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti vyžaduje, aby súd oprel svoje rozhodnutie o vine len o jednoznačne zistené fakty a nie o konštrukcie skutkového deja, domnienky, indície, resp. vinu obžalovanej osoby vyvodzoval len na pravdepodobných skutkových záveroch. Tam, kde nie je možné bezpečne určiť, ktorá z variant skutkového riešenia zodpovedá skutočnosti, musí súd voľiť tú, ktorá je pre obžalovanú osobu najpriaznivejšia (obdobne pozri R 46/1963), pričom ani vysoký stupeň podozrenia sám osebe nemôže vytvoriť zákonný podklad pre odsudzujúci výrok. Z uvedených dôvodov preto nebolo možné prisvedčiť odvolacím námietkam okresného prokurátora, ktoré boli v rozpore s touto základnou zásadou a ktoré smerovali len do iného hodnotenia vierohodnosti dôkazov o vine obžalovaného.

Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd nepovažoval odvolanie okresného prokurátora za dôvodné, rozsudok súdu I. stupňa považoval za správny a zákonný, a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohoto rozhodnutia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.